

[Erling Olsen]

grundlæggende ændringer af lovgivningen om de informationer, som virksomhederne skal give til offentligheden under de nuværende forhold.

Det kan måske synes lidt ejendommeligt, at Socialdemokratiet optræder så klart som et investortparti, men det gør vi altså, fordi ca. 30 pct. af befolkningen efterhånden har fået individuel ejendomsret til aktier. Tænk bare på sparekassernes overgang til aktieselskabsform. Alene Bikuben har nu 180.000 aktionærer. Desuden får lønmodtagerne i stigende grad i fællesskab aktiebesiddelser gennem deres nye og eksisterende pensionsordninger.

Det vil sige, at der er et ekstra incitament for os, en ekstra tilskyndelse for os til at kræve åbenhed og gennemsigtighed og til at gennemtænke de krav, der må stilles til informationssystemerne i dag og i de nærmest kommende år. Vi er glade for, at man i ministeriet og i revisorkredse har igangsat et arbejde om fremtidens krav til informationssystemerne med henblik på at nå rimelig hurtige resultater og at inddrage investorkredse i høringerne.

Kigger vi på de fremsatte forslag, har tre ting i hvert fald set fra vores synspunkt været åbenbare: at der skiftes regnskabsprincipper, uden at det i tilstrækkelig grad går op for offentligheden, at der skiftes revisor, uden at det i tilstrækkelig grad går op for offentligheden hvornår, hvorfor og hvordan, og at revisor ikke har tilstrækkelige muligheder for på generalforsamlingen at svare på spørgsmål fra aktionærerne.

Der er forskellige tekniske løsninger på alle disse problemer. Der ligger forskellig teknik i de forslag, der er fremme. Men jeg fornemmer, at det kan vi snakke os til rette om, og jeg fornemmer, at der her må være basis for et ganske bredt forlig om disse ting.

Det, der nok bliver konfrontationsområdet, er spørgsmålet om de 5 eller 10 pct. Men det er jo noget, som er et generelt konfrontationsområde. Vi har det også i forbindelse med insiderhandellovgivning, og det må ses i denne sammenhæng. Men på de områder, som er væsentlige i de forslag, der ligger, fornemmer jeg at der kan blive et bredt flertal.

For så vidt angår SF's beslutningsforslag ligger noget af det i de paragraffer, der er udformet her. Andet af det er, skal vi sige tankegods til de overvejelser om en fremtidig lovgivning, der skal komme.

Flemming Hansen (KF):

Der er altid grund til at være særlig opmærksom, når Folketinget reagerer på enkeltstager, og især når det fører til lovgivning og lovændringer.

Sagen om Nordisk Fjer er et eksempel på en voldsom reaktion, men en begrundet reaktion, idet det er en af vor tids største finansskandaler med milliontab for leverandører, for banker, for aktionærer og med meget store konsekvenser for medarbejderne i de pågældende virksomheder og sandelig også for det omkringliggende samfund. Det er jo da også noget, der har interesseret pressen overordentlig meget. Ja, man kan ikke ligefrem sige, at det gælder Folketingets presseloge, i dag i hvert fald. Men det er måske, fordi der tilsyneladende er enighed på vej i sagen.

Det er vigtigt med hensyn til regnskaber og de øvrige informationer, at de grupper, jeg nævnte, har en mulighed for at basere deres tillid til en virksomhed på konkrete oplysninger, som de får fra virksomheden, og at disse oplysninger er så tæt på det ideelle som overhovedet muligt. Det gælder naturligvis alle former for virksomheder, men det gælder i særlig grad, må man sige, for børsnoterede virksomheder, der jo ejes af et meget stort antal mennesker.

Hvis vi ser på de grupper, jeg nævnte før, er en leverandør, der yder kredit på grundlag af tillid til sin kundes betalingsevne, det normale. Og normalt foregår et sådant samarbejde rimelig gnidningsløst. Banken, som yder kredit, er jo også en slags leverandør, blot af penge, og i de fleste virksomheder er bankerne jo en meget væsentlig partner.

Bankerne skal naturligvis have ubegrænset tillid til, at de regnskaber og de oplysninger, der forelægges dem, er korrekte. Man skulle normalt som bank kunne registrere tvivl om et firmas betalingsevne ved at se, hvor hårdt en virksomhed trækker på bevilgede kreditter. Imidlertid kan det være vanskeligt at vurdere især store virksomheder ved at bruge den model, fordi de har mange bankforbindelser, og fordi nogle af deres bankforbindelser ofte er udenlandske. Derfor kan bankerne ikke vurdere situationen ud fra, hvor hårdt man trækker på kreditterne. Men det er naturligvis nødvendigt, at bankerne kan have ubegrænset tillid.

I Nordisk Fjer-sagen har vi set, at bankerne har lidt milliardtab, og alene de danske banker